Europeiska unionens råd

Bryssel den 10 mars 2026
(OR. en)

6653/1/26
REV 1

LIMITE

ENV 161
CLIMA 85

PUBLIC

NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Insatser för utfasning av fossila bränslen på klimatområdet efter 2030 – Diskussion

Inför mötet i rådet (miljö) den 17 mars 2026 bifogas ett bakgrundsdokument från ordförandeskapet med frågor till ministrarna om ämnet.

Coreper uppmanas att ta del av bakgrundsinformationen och att vidarebefordra den till rådet.

BILAGA

Insatser för utfasning av fossila bränslen på klimatområdet efter 2030

– Diskussion

PUBLIC

Bakgrund

I ändringen av den europeiska klimatlagen[1], inbegripet överenskommelsen om EU:s klimatmål för 2040, behandlas centrala aspekter av och principer för unionens klimatpolitiska ram för perioden efter 2030. I enlighet med sitt arbetsprogram för 2026 förväntas kommissionen under det andra halvåret 2026 föreslå en uppsättning lagstiftningsförslag som syftar till att uppnå klimatmålet för 2040. Detta kommer att säkerställa en trovärdig väg för EU mot klimatneutralitetsmålet för 2050.

Mot en rättslig ram för perioden efter 2030

För att underlätta uppnåendet av målet för 2040 föreskrivs flexibilitet i ändringen av den europeiska klimatlagen, vilket ska återspeglas i de kommande lagstiftningsförslagen. Detta omfattar bland annat

– från och med 2036, ett lämpligt bidrag till klimatmålet för 2040 i form av internationella reduktionsenheter av hög kvalitet enligt artikel 6 i Parisavtalet på upp till 5 % av EU:s nettoutsläpp 1990, vilket motsvarar en inhemsk *nettominskning* av utsläppen av växthusgaser med 85 % jämfört med 1990 års nivåer senast 2040 på ett ambitiöst och kostnadseffektivt sätt,

– betydelsen av inhemska permanenta upptag inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem i syfte att kompensera för residualutsläpp som är svåra att minska,

– ökad flexibilitet inom och mellan olika sektorer och instrument för att stödja möjligheterna att uppnå mål på ett enkelt och kostnadseffektivt sätt.

---

[1] Utkast till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) 2021/1119 vad gäller fastställande av ett mellanliggande klimatmål för unionen för 2040 (den europeiska klimatlagen), som antogs av rådet den 5 mars 2026.

Dessutom måste koldioxidupptag på ett realistiskt sätt bidra till de totala utsläppsminskande insatserna. Samtidigt bör osäkerheter avseende naturliga upptag beaktas, och det bör säkerställas att eventuella underskott inte inverkar negativt på andra ekonomiska sektorer, samtidigt som medlemsstaterna ges möjlighet att använda överskott av naturliga upptag för att kompensera för sina utsläpp i andra sektorer.

Ändringen av klimatlagen följer vägledningen i Europeiska rådets slutsatser av den 23 oktober 2025, där det betonades att stärkandet av unionens konkurrenskraft och främjandet av den gröna omställningen är mål som förstärker varandra och som måste eftersträvas tillsammans. I detta sammanhang innehåller ändringen av klimatlagen ett antal bestämmelser som syftar till att säkerställa att den kommande klimatlagstiftningen kommer att främja en omställning som kommer att vara rättvis, pragmatisk, kostnadseffektiv och socialt balanserad och ta hänsyn till olika nationella särdrag, vilket säkerställer Europas konkurrenskraft och välstånd.

Den politiska ramen för perioden efter 2030

Den kommande politiska ramen för perioden efter 2030 kommer på klimatsidan att omfatta översynen av EU:s utsläppshandelssystem, de nationella klimatmålens och den nationella flexibilitetens betydelse efter 2030 samt den eventuella användningen av internationella reduktionsenheter av hög kvalitet. Dessutom kommer ramen för perioden efter 2030 på energisidan att omfatta ett inrättande av framtida ramar för förnybar energi och energieffektivitet och en utveckling av infrastruktur och marknader för koldioxidtransporter. Som en del av den nya ramen kommer kommissionen också att anta ett förslag om en översyn av förordningen om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder (*styrningsförordningen*).

Angående ramen för perioden efter 2030 ska vissa aspekter av direktivet om EU:s utsläppshandelssystem och det tillhörande beslutet om en reserv för marknadsstabilitet ses över senast under det tredje kvartalet 2026. I detta sammanhang kommer potentiella justeringar avseende luftfart, sjötransport och stationära anläggningar att bedömas för att säkerställa att EU:s utsläppshandelssystem fortsätter att bidra på det mest kostnadseffektiva sättet till EU:s klimatmål. Den pågående utvärderingen av direktivet om EU:s utsläppshandelssystem kommer att ge kommissionen viktig vägledning inför de kommande översynerna. I linje med ändringen av den europeiska klimatlagen kommer översynen efter 2030 att behöva införliva upptag i EU:s utsläppshandelssystem.

PUBLIC

Förordningen om ansvarsfördelning, som fastställer bindande nationella mål för minskning av växthusgasutsläppen för sektorer utanför EU:s första utsläppshandelssystem (ETS1), och förordningen om markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF) om koldioxidupptag inom marksektorn kommer att upphöra att gälla 2030. I kommissionens arbetsprogram för 2026 planeras en översyn av de nationella klimatmålen och den nationella flexibiliteten ske under det sista kvartalet 2026. Lagstiftningen förväntas ta itu med nationella insatser för att minska utsläppen, bidraget från naturliga och industriella koldioxidupptag till klimatmålet för 2040 samt flexibilitet inom och mellan sektorer och instrument.

Dessutom, och i linje med ändringen av den europeiska klimatlagen, kommer de kommande lagstiftningsförslagen också att behandla bidraget från internationella reduktionsenheter av hög kvalitet enligt artikel 6 i Parisavtalet, inbegripet de internationella reduktionsenheternas betydelse i strukturen efter 2030, kopplingar till andra instrument och en eventuell mekanism för köp av reduktionsenheter. Att säkerställa sådana reduktionsenheters integritet kommer att vara en viktig faktor och avgörande för att säkerställa att målet för 2040 uppnås.

I den nuvarande styrningsförordningen från 2018 fastställs planerings-, rapporterings- och övervakningsbestämmelserna i syfte att uppnå EU:s klimat- och energimål. Den översyn som planeras till det sista kvartalet 2026 kommer att omfatta förenkling av förordningen, anpassning av den till perioden efter 2030 och stärkande av de nationella energi- och klimatplanernas betydelse som robusta investeringsplaner.

Eftersom begränsning av och anpassning till klimatförändringarna måste gå hand i hand kommer kommissionen också att föreslå en integrerad ram för klimatresiliens, inbegripet ett lagstiftningsförslag. Dess huvudmål är att göra Europa betydligt bättre förberett och mer resilient mot klimatkonsekvenser. Den kommer att syfta till att främja en gemensam förståelse av framtida klimatförhållanden bland beslutsfattare och säkerställa genomförandet av sektorsöverskridande klimatresiliens. Den kommer att sörja för flexibilitet för att ta hänsyn till de särskilda omständigheterna i varje medlemsstat.

PUBLIC

Frågor

Hur kan klimatramen för perioden efter 2030 på bästa sätt stödja investeringar i omställningen till en socialt rättvis, konkurrenskraftig och fossilfri ekonomi och effektivt bidra till att uppnå överenskomna utsläppsminskningar fram till 2040?

Hur kan flexibilitet mellan och inom sektorer bäst integreras i ramen för perioden efter 2030 för att säkerställa kostnadseffektiva utsläppsminskningar inom alla sektorer?

Hur kan internationella reduktionsenheter integreras i den klimatpolitiska strukturen efter 2030?

PUBLIC